

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-122(22)/10/11/JF

Warszawa, dnia 7 marca 2011 r.

DECYZJA nr DNR-1/20/2011

- I. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 33a ust. 3 pkt 1) w związku z art. 11 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-1/78/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchyła zaskarżoną decyzję w części dotyczącej kary pieniężnej określonej w pkt III i w tym zakresie nakłada na przedsiębiorcę „Valdi Spectrum Group” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zielonej Górze karę pieniężną w wysokości 35 000 zł (słownie: trzydzieści pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa, za wprowadzenie na rynek produktów - żeli pod prysznic: Dairy Fun 3x250 ml (Carmel&Apple, Milk&Honey, Peach&Mango), Dairy fun pineapple 400 ml, Dairy fun chocolate 400 ml i Dairy fun coconut 400 ml - o których zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają wymagań bezpieczeństwa.
- II. W pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

W decyzji nr DNR-1/78/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK) stwierdził, iż żele pod prysznic: Dairy Fun 3x250 ml (Carmel&Apple, Milk&Honey, Peach&Mango), Dairy fun pineapple 400 ml, Dairy fun chocolate

400 ml i Dairy fun coconut 400 ml, zwane dalej „żelami pod prysznic”, wprowadzone na rynek przez przedsiębiorcę „Valdi Spectrum Group” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zielonej Górze, zwanego dalej „stroną postępowania”, nie spełniają wymagań bezpieczeństwa. W związku z tym, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania obowiązki określone w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. c ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał, że żele pod prysznic, które nie zostały przez stronę postępowania wprowadzone na rynek, należy zniszczyć albo przekazać do dostawcy oraz przedstawić stosowne dowody w postaci np. faktur korygujących, protokołu zniszczenia albo dowodu przekazania produktów do utylizacji. Ponadto w powyższej decyzji, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 50 000 zł, określoną w art. 33a ust. 3 pkt 1 wskazanej ustawy.

W piśmie z dnia 3 stycznia 2011 r., strona postępowania złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/78/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. w zakresie dotyczącym określonego w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji obowiązku zwrócenia żeli pod prysznic dostawcy lub ich zniszczenia oraz w zakresie nałożonej kary.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK naruszenie art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Strona postępowania podniosła, iż nakazując jej zwrócenie żeli pod prysznic, które nie zostały wprowadzone na rynek, dostawcy lub ich zniszczenie, Prezes UOKiK, wykroczył poza uprawnienia, jakie wynikają z powyższego przepisu. W związku z tym, że ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów dotyczy rynku polskiego, w opinii strony postępowania, organ nadzoru nie ma uprawnień do zakazywania sprzedaży produktów niespełniających wymagań przewidzianych w tej ustawie poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności poza granicami Unii Europejskiej. Jako dodatkowy argument przemawiający za prawem do przeznaczenia żeli pod prysznic na eksport, strona postępowania podniosła, iż Prezes UOKiK nie zakwestionował analogicznego rozwiązania jako sposobu wykonania decyzji nr DNR-1/69/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. oraz decyzji nr DNR-1/94/2009 z dnia 17 września 2009 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa innych dostarczanych przez nią produktów, tj. balsamów do ciała: Dairy fun pineapple 400 ml, Dairy fun chocolate 400 ml, Dairy fun coconut 400 ml, Dairy fun strawberry 400 ml, See you mango 250 ml oraz See you exotic cocktail 250 ml, zwanych dalej „balsamami do ciała”.

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania zarzuciła również Prezesowi UOKiK naruszenie art. 33a ust. 3 pkt 1 i art. 33a ust 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie

produktów poprzez wymierzenie kary nieadekwatnej do stopnia winy oraz korzyści osiągniętej ze sprzedaży produktów. Strona postępowania nie zgodziła się z zarzutem organu nadzoru, dotyczącym niepodjęcia przez nią pełnej współpracy z organem nadzoru, gdyż jak zaznaczyła, w toku postępowania przekazała Prezesowi UOKiK wszystkie żądane informacje, a także przesłała próbki nowych opakowań, które są zgodne z ogólnymi wymaganiami bezpieczeństwa. Zwróciła także uwagę na brak przypadku zatrucia się produktami „*przez kogokolwiek, w szczególności przez dzieci*” podczas całego okresu sprzedaży. Strona postępowania zakwestionowała również fakt, iż przy określaniu wysokości kary, Prezes UOKiK nie uwzględnił poniesionych przez nią kosztów zakupu produktów oraz kosztów stałych, wynoszących 30% obrotu. Ponadto, strona postępowania zwróciła się z prośbą o uwzględnienie złej sytuacji finansowej przedsiębiorstwa jako okoliczności uzasadniającej obniżenie wysokości kary i jako dowód przedstawiła zestawienie zysków i strat za rok 2009 r. oraz zestawienie zysków i strat za dziewięć miesięcy 2010 r. Z powyższych zestawień wynika, iż strona postępowania poniosła we wskazanych okresach straty z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

W związku ze złożonym wnioskiem, Prezes UOKiK, w piśmie z dnia 12 stycznia 2011 r., poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W piśmie z dnia 20 stycznia 2011 r. strona postępowania zwróciła się z prośbą o uwzględnienie przy ponownym rozpatrywaniu niniejszej sprawy jej pisma z dnia 8 grudnia 2010 r., stanowiącym odpowiedź na pismo Prezesa UOKiK z dnia 17 listopada 2010 r. W powyższym piśmie strona postępowania udzieliła wyjaśnień na temat liczby żeli pod prysznic Dairy fun chocolate 400 ml i Dairy fun coconut 400 ml, które pozostają na jej stanie magazynowym. Strona postępowania poinformowała, iż nie zwróci dostawcy żeli pod prysznic Dairy fun pineapple 400 ml, Dairy fun chocolate 400 ml i Dairy fun coconut 400 ml, gdyż przeznaczyła te produkty na eksport. Ponadto, oświadczyła, iż z dniem 1 stycznia 2011 r. zaprzestaje wprowadzenia na rynek żeli Dairy Fun 3x250 ml (Carmel&Apple, Milk&Honey, Peach&Mango), które również zamierza sprzedać poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

W piśmie z dnia 2 lutego 2011 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK o wykonaniu obowiązku poinformowania konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez żele pod prysznic poprzez zamieszczenie ogłoszeń na ten temat w trzech kolejnych wydaniach Gazety Wyborczej oraz przekazała kopie powyższych ogłoszeń.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Przedmiotem postępowania zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/78/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. było ustalenie, czy żele pod prysznic są bezpieczne. Po rozpatrzeniu materiału dowodowego zgromadzonego w toku tego postępowania Prezes UOKiK stwierdził, że żele pod prysznic nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i nałożył na stronę postępowania obowiązki określone w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. c ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz na podstawie art. 33a ust. 3 pkt 1 karę pieniężną w wysokości 50 000 zł. W związku z faktem, iż żele pod prysznic stwarzają poważne zagrożenie dla konsumentów, Prezes UOKiK nadał powyższej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie dotyczącym wykonania obowiązków określonych w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. c ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W toku postępowania w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/78/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r., strona postępowania nie kwestionowała dokonanej przez organ nadzoru oceny bezpieczeństwa żeli pod prysznic oraz okoliczności, iż wprowadziła na rynek produkty, o których zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinna wiedzieć, że nie spełniają wymagań bezpieczeństwa. Strona postępowania nie wniosła również zastrzeżeń co do zasadności nałożenia na nią obowiązku poinformowania konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez żele pod prysznic, które wprowadziła na rynek, a w piśmie z dnia 2 lutego 2011 r. przedstawiła dowody potwierdzające wykonanie powyższego obowiązku. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania nie podważa także zasadności nałożenia na nią obowiązku zaprzestania wprowadzenia na rynek produktów, które znajdują się na jej stanie magazynowym.

Natomiast, strona postępowania zakwestionowała wskazanie w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, iż czynności niezbędne do zapewnienia przestrzegania zakazu wprowadzenia żeli pod prysznic na rynek mają polegać na zwróceniu ich dostawcy lub zniszczeniu. Wniosła również zastrzeżenia co do wysokości nałożonej na nią kary pieniężnej (pkt III zaskarżonej decyzji). W związku z powyższym, Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy zgromadzonego w tej sprawie materiału.

Prezes UOKiK w pierwszej kolejności pragnie wyjaśnić, że z uwagi na określone w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów kompetencje Prezesa UOKiK do sprawowania nadzoru rynku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaskarżona decyzja dotyczy obrotu krajowego, a czynności wskazane w uzasadnieniu powyższej decyzji jako zapewniające przestrzeganie zakazu wprowadzania żeli pod prysznic na rynek dotyczą tych produktów, które strona zamierzałaaby

wprowadzić na polski rynek. Jakkolwiek decyzja Prezesa UOKiK, co do zasady, dotyczy produktów, które mogą być wprowadzone na rynek lub na tym rynku już się znajdują, nie powinna pozostać bez wpływu na stronę, która zamierza zakwestionowane produkty pochodzące z importu przeznaczyć na eksport. Takie działanie strona może podjąć tylko na własne ryzyko. Zauważyć należy, że decyzja z 10 grudnia 2010 r., wskazująca w uzasadnieniu na celowość zniszczenia produktów, nie wymienia w tym kontekście eksportu, jako sprawę leżącą poza zakresem jej obowiązywania.

Następnie trzeba sprecyzować, iż intencją organu było wskazanie zwrotu produktów dostawcy lub zniszczenia jako możliwych sposobów wywiązania się z obowiązku niewprowadzania żeli pod prysznic na rynek. Zastosowanie takich środków jest, w opinii Prezesa UOKiK, odpowiednie wobec tych produktów, których wad nie można wyeliminować poprzez działania naprawcze podjęte przez dystrybutora oraz jest niezbędne do zapewnienia przestrzegania zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa. Tylko w taki sposób strona postępowania może bowiem w sposób bezsporny udowodnić, iż w szybki sposób wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez posiadane przez siebie produkty. Tak więc w ocenie Prezesa UOKiK w zaskarżonej decyzji nie doszło do naruszenia art. 24 ust. 4 lit.b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/78/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. w zakresie nałożonej kary pieniężnej, strona postępowania przedstawiła okoliczności, które w jej opinii powinny mieć wpływ na rozstrzygnięcie w zakresie nałożonej kary.

W opinii Prezesa UOKiK, uzasadniony jest częściowo zarzut strony postępowania, iż nałożona na nią kara w wysokości 50 000 zł jest nieadekwatna do stopnia winy. Mając na względzie treść pisma strony postępowania z dnia 8 grudnia 2010 r., które wpłynęło do Prezesa UOKiK po wydaniu zaskarżonej decyzji, należy zweryfikować wyrażone w zaskarżonej decyzji stwierdzenie Prezesa UOKiK, iż strona postępowania nie podjęła pełnej współpracy z organem nadzoru. W powyższym piśmie strona postępowania podała bowiem żądane przez Prezesa UOKiK wyjaśnienia dotyczące liczby żeli pod prysznic znajdujących się w jej magazynie, a co ważniejsze poinformowała o zaprzestaniu wprowadzania na rynek żeli pod prysznic: Dairy Fun 3x250 ml (Carmel&Apple, Milk&Honey, Peach&Mango). Tym samym należy uznać, iż strona postępowania współpracowała z organem nadzoru. W związku z tym, iż okoliczność rzekomego niepodjęcia pełnej współpracy z Prezesem UOKiK wpłynęła na wysokość kary nałożonej w zaskarżonej decyzji, skutek uznania tej okoliczności za nieprawdziwą wysokość kary musi ulec odpowiedniemu zmniejszeniu.

Argumentem, którym w opinii strony postępowania powinien być wzięty pod uwagę przy określaniu wysokości kary pieniężnej jest także brak informacji o zatruciu się konsumentów żelami pod prysznic. Prezes UOKiK w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy postanowił wziąć pod uwagę podniesiony przez stronę powyższy argument, z tym jednak zaznaczeniem, że wpływa on w najmniejszym stopniu na obniżenie wysokości kary. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, w przypadku udokumentowanego, realnego zagrożenia stwarzanego przez produkt niebezpieczny, brak skarg konsumentów związanych z użytkowaniem tego produktu „powinien w najmniejszym stopniu wpływać na wysokość kary” (wyrok WSA w Warszawie z 13 stycznia 2010 r., sygn. VI SA/Wa 1855/09). Fakt nieotrzymania przez stronę postępowania skarg, reklamacji lub innych informacji związanych z problemami z użytkowaniem żeli pod prysznic nie oznacza bowiem, że konsumenci (zwłaszcza dzieci) nie byli narażeni na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.

Prezes UOKiK nie może się natomiast zgodzić z pozostałymi argumentami strony postępowania przemawiającymi - jej zdaniem - za obniżeniem wymiaru kary.

Strona postępowania podniosła, iż przy określaniu korzyści majątkowej Prezes UOKiK nie uwzględnił poniesionych przez nią kosztów zakupu żeli pod prysznic oraz kosztów stałych (wynoszących 30% obrotu), a jej rzeczywisty zysk z tytułu obrotu żelami pod prysznic wyniósł 23 538,41 zł. Należy jednak podkreślić, że pojęcie „korzyść majątkowa” zostało zdefiniowane przez Prezesa UOKiK na potrzeby postępowań prowadzonych na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Nie jest ona w sposób zamierzony tożsama z zyskiem, na które to pojęcie powołuje się strona postępowania. Zarzut, że to właśnie takim terminem przy określaniu wysokości kary powinien posługiwać się Prezes UOKiK nie znajduje żadnej racjonalnej podstawy. Prezes UOKiK zdefiniował to pojęcie dla celów prowadzonych przez siebie postępowań, wyjaśnił też stronie postępowania, w jaki sposób określił wysokość korzyści majątkowej w dotyczącym jego postępowaniu. Prezes UOKiK pragnie również podkreślić, że kryterium to ma jedynie charakter pomocniczy, i w związku z tym wartość korzyści majątkowej nie wpływa w sposób bezpośredni – jak to sugeruje strona postępowania – na wysokość kary oraz nie stanowi prostego przelicznika do jej określenia.

Jako okoliczności przemawiającej za obniżeniem kary Prezes UOKiK nie może również wziąć pod uwagę trudnej sytuacji finansowej strony postępowania, gdyż niepowodzenia oraz trudności związane z uzyskiwaniem dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej są „elementem ryzyka gospodarczego, dość często występującego w gospodarce rynkowej. Prowadzący działalność gospodarczą winien liczyć się z możliwością zmiany sytuacji gospodarczej na rynku” (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 21 stycznia 2010 r., I SA/Go 453/09). Każdy obywatel, rozpoczynając działalność gospodarczą, powinien podejmować decyzje w sposób

przemysłany i zgodny z prawem. Strona postępowania była świadoma, że wprowadzane przez nią na rynek produkty nie są bezpieczne oraz że ich sprzedaż pociąga za sobą określone konsekwencje prawne. Należy również podkreślić, iż we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów, z których wynikałoby, że jej sytuacja finansowa rzeczywiście uniemożliwia zapłatę nałożonej kary. Zgodnie z opinią wyrażoną przez Naczelny Sąd Administracyjny *„ważny interes podatnika to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Będzie to utrata możliwości zarobkowania, utrata losowa majątku.”* (wyrok NSA z dnia 22 kwietnia 1999 r., S.A./SZ 850/98, niepubl.). Z informacji przekazanych przez stronę postępowania nie wynika jednak, aby zaprzestała ona działalności gospodarczej.

Wyznaczając wysokość kary Prezes UOKiK kierował się tym, by nałożona kara oddziaływała nie tylko na stronę postępowania - a więc sprawiła, by w przyszłości przestrzegała ona przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów - ale również prewencyjnie oddziaływała na inne podmioty prowadzące działalność gospodarczą. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uzasadniając wysokość kary pieniężnej wskazał całokształt okoliczności sprawy. W dalszej części uzasadnienia Prezes UOKiK rozwinął to ogólne stwierdzenie wskazując okoliczności, które przemawiają na niekorzyść strony postępowania, takie jak profesjonalny charakter działalności, zagrożenie dla życia i zdrowia dzieci stwarzane przez kwestionowany produkt i duża liczba produktów wprowadzonych na rynek. Prezes UOKiK zwraca uwagę na to, iż wysokość osiągniętej korzyści majątkowej stanowiła jedynie kryterium pomocnicze przy określaniu wysokości kary pieniężnej. Decydującym zaś czynnikiem był sam fakt ponownego wprowadzenia na rynek produktów kosmetycznych, które ze względu na wygląd oraz zapach mogą zostać uznane przez dzieci za produkty spożywcze. W decyzji nr DNR-1/69/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. Prezes UOKiK uznał bowiem, że z powyższych powodów nie są bezpieczne balsamy do ciała.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz rozpatrzeniu okoliczności wskazanych przez stronę w toku postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy, zarówno pod kątem oceny

legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia, uznał, że strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru w zakresie wyeliminowania zagrożeń przez żele pod prysznic, które posiada na stanie magazynowym. W piśmie z dnia 8 grudnia 2010 r., które wpłynęło do UOKiK po wydaniu zaskarżonej decyzji, strona postępowania oświadczyła, iż z dniem 1 stycznia 2011 r. zaprzestaje wprowadzania na rynek żeli pod prysznic: Dairy Fun 3x250 ml (Carmel&Apple, Milk&Honey, Peach&Mango). Strona postępowania przekazała również informacje, o jakie zwrócił się do niej organ nadzoru w piśmie z dnia 17 listopada 2010 r. W związku z tym, organ nadzoru uznał powyższe działania za okoliczność działającą na korzyść strony postępowania i przemawiającą za obniżeniem nałożonej kary pieniężnej.

Ponadto, Prezes UOKiK za zasadny uznał argument strony postępowania, iż przy określaniu wysokości nałożonej kary powinien zostać uwzględniony fakt nieotrzymania od konsumentów skarg na żele pod prysznic. Tym samym, również powyższa okoliczność wpłynęła na obniżenie kary pieniężnej, choć w stopniu nieznacznym.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 i 54 § 1 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Otrzymuje:

adw. Marek Lisowski
pełnomocnik „Valdi Spectrum Group” sp. z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze

Kancelaria Adwokacka Marek Lisowski
ul. Ciesielska 10/2
65-059 Zielona Góra